

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 lutego 1984 r.

w sprawie przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 52 ustęp 4 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 23 grudnia 1980 r. dokument przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wraz z dokumentem przystąpienia złożone zostało następujące zastrzeżenie:

„Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami ustępów 2 do 6 artykułu 57 tej konwencji”

oraz oświadczenie:

„Polska Rzeczpospolita Ludowa oświadcza, że postanowienia ustępu 3 artykułu 52 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r., dopuszczające udział unii celnych i gospodarczych w charakterze Umawiających się Stron wymienionej konwencji, w niczym nie zmieniają stanowiska Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w odniesieniu do odpowiednich organizacji międzynarodowych”.

Wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 23 czerwca 1981 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami wymienionej konwencji, która weszła w życie dnia 20 marca 1978 r., składając dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia w niżej podanych datach:

Szwecja	dnia 17 grudnia	1976 r.,
Francja	dnia 30 grudnia	1976 r.,
Malta	dnia 18 lutego	1977 r.,
Austria	dnia 13 maja	1977 r.,
Jugosławia	dnia 20 września	1977 r.,
Tunezja	dnia 13 października	1977 r.,
Bulgaria	dnia 20 października	1977 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Ludowa Republika Bułgarii nie uważa się za związaną artykułem 57 ustępami 2 do 6 dotyczącymi arbitrażu. Ludowa Republika Bułgarii uważa, że spór może być skierowany do trybunału arbitrażowego tylko za zgodą wszystkich stron w sporze.”

i oświadczeniem:

„Ludowa Republika Bułgarii oświadcza, że artykuł 52 ustęp 1, który ogranicza uczestnictwo pewnej liczby państw w konwencji, jest sprzeczny z powszechnie uznaną zasadą suwerennej równości państw. Ludowa Republika Bułgarii oświadcza rów-

nież, że możliwość, jaką daje artykuł 52 ustęp 3 dla unii celnych lub gospodarczych, iż mogą one stać się Umawiającymi się Stronami konwencji nie stwarza dla Bułgarii jakichkolwiek zobowiązań wobec tych unii.”

Szwajcaria	dnia 3 lutego	1978 r.,
Węgry	dnia 9 marca	1978 r.,

z następującym zastrzeżeniem:

„Węgierska Republika Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami w sprawie obowiązkowego arbitrażu, zawartymi w artykule 57 konwencji.”

i oświadczeniem:

„Węgierska Republika Ludowa zwraca uwagę na fakt, że postanowienia artykułu 52 ustęp 1 konwencji są sprzeczne z podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego. Z powszechnie uznanej zasady suwerennej równości państw wynika, że konwencja powinna być otwarta do przystąpienia dla wszystkich państw bez jakiegokolwiek dyskryminacji lub restrykcji.”

Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 21 lipca	1978 r.
-----------------------------------	---------------	---------

z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną artykułem 57 ustępy 2 do 6 niniejszej konwencji, przewidującym, że spór dotyczący interpretacji i stosowania konwencji, który nie został rozstrzygnięty w drodze negocjacji, powinien być na żądanie jednej ze stron w sporze przekazany do trybunału arbitrażowego.

Niemiecka Republika Demokratyczna uważa, że w każdym indywidualnym przypadku konieczna jest zgoda wszystkich Umawiających się Stron zaangażowanych w sporze dla przekazania tego sporu do trybunału arbitrażowego.”

i oświadczeniami:

„Niemiecka Republika Demokratyczna uważa, że postanowienia artykułu 52 ustęp 1 konwencji są niezgodne z zasadą, że wszystkie państwa prowadzące swoją politykę zgodnie z zasadami i celami Karty Narodów Zjednoczonych mają prawo stać się stronami konwencji dotyczących interesów wszystkich państw.

Niemiecka Republika Demokratyczna oświadcza, że możliwość, jaką daje artykuł 52 ustęp 3 dla unii celnych lub gospodarczych, iż mogą stać się Umawiającymi się Stronami konwencji, nie nakłada na Niemiecką Republikę Demokratyczną jakichkolwiek zobowiązań wobec tych unii.”

Portugalia	dnia 13 lutego	1979 r.,
Norwegia	dnia 11 stycznia	1980 r.,
Rumunia	dnia 14 lutego	1980 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Socjalistyczna Republika Rumunii pragnie poinformować, że zgodnie z postanowieniami artykułu 58 ustęp 1 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r., nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 57 ustępy 2 do 6 wymienionej konwencji.

Socjalistyczna Republika Rumunii uważa, że spory między dwiema lub większą liczbą Umawiających się Stron w sprawie interpretacji lub stosowania konwencji, które nie zostały rozstrzygnięte w drodze negocjacji lub w jakikolwiek inny sposób, powinny być przekazane do arbitrażu tylko za zgodą wszystkich stron w sporze, w każdym indywidualnym przypadku.”

i oświadczeniem:

„Socjalistyczna Republika Rumunii uważa, że postanowienia artykułu 52 ustęp 1 konwencji nie są zgodne z zasadami, zgodnie z którymi międzynarodowe umowy wielostronne, których cele i zadania dotyczą całej społeczności międzynarodowej, powinny być otwarte do powszechnego uczestnictwa.”

Grecja	dnia 15 maja	1980 r.,
Kanada	dnia 21 października	1980 r.,
Urugwaj	dnia 24 grudnia	1980 r.,
Czechosłowacja	dnia 25 lutego	1981 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Przystępując do niniejszej konwencji, Czechosłowacka Republika Socjalistyczna, zgodnie z artykułem 58 konwencji, nie uważa się za związaną artykułem 57 ustępy 2 do 6 tej konwencji.”

i oświadczeniem:

„Czechosłowacka Republika Socjalistyczna oświadcza, że postanowienie artykułu 52 ustęp 1 konwencji jest sprzeczne z zasadą stwierdzającą, iż żadne państwo nie może być pozbawione możliwości stania się stroną międzynarodowych umów wielostronnych.”

Cypr	dnia 7 sierpnia	1981 r.,
Stany Zjednoczone	dnia 18 września	1981 r.,
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 8 czerwca	1982 r.

z następującymi oświadczeniami:

„a) Oświadczenie odnośnie do artykułu 52 ustęp 1: «Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich uważa, że postanowienie artykułu 52 ustęp 1 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR) z 1975 r., które ogranicza uczestnictwo niektórych państw w konwencji, jest sprzeczne z powszechnie uznaną zasadą suwerennej równości państw.»

b) Oświadczenie odnośnie do artykułu 52 ustęp 3: «Uczestnictwo unii celnych i gospodarczych w Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR) z 1975 r. nie zmienia stanowiska Związku Radzieckiego wobec różnych organizacji międzynarodowych.»

i zastrzeżeniem:

„c) Zastrzeżenie odnośnie do artykułu 57 ustępy 2—6: «Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich nie uważa się za związany postanowieniami artykułu 57 ustępy 2 do 6 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR) z 1975 r., które przewidują przekazanie sporów dotyczących interpretacji lub stosowania konwencji trybunałowi arbitrażowemu na żądanie jednej ze stron w sporze, i oświadcza, że w każdym indywidualnym przypadku konieczna jest zgoda wszystkich stron w sporze do przekazania sporu trybunałowi arbitrażowemu.»

Dania	dnia 7 sierpnia	1982 r.
z oświadczeniem, że ratyfikacja nie dotyczy Wysp Owczych,		
Hiszpania	dnia 11 sierpnia	1982 r.,
Afganistan	dnia 23 września	1982 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Zgodnie z artykułem 58 ustęp 1... Afganistan nie będzie związany postanowieniami artykułu 57 ustępy 2 do 6 konwencji.”

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 8 października 1982 r. rozszerzając konwencję na wyspy: Guernsey, Jersey i Man oraz Gibraltar,

Chile	dnia 6 października	1982 r.,
Belgia	dnia 20 grudnia	1982 r.,

Europejska Wspólnota Gospodarcza	dnia 20 grudnia	1982 r.,
Republika Federalna Niemiec	dnia 20 grudnia	1982 r.,
Irlandia	dnia 20 grudnia	1982 r.,
Włochy	dnia 20 grudnia	1982 r.,
Luksemburg	dnia 20 grudnia	1982 r.,
Holandia	dnia 20 grudnia	1982 r.,
za królestwo w Europie i Antyle Holenderskie,		
Maroko	dnia 31 marca	1983 r.

Zgodnie z artykułem 53 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Szwecji, Francji, Malty, Austrii i Jugosławii dnia 20 marca 1978 r., a w stosunku do wszystkich pozostałych państw weszła w życie w sześć miesięcy od złożenia przez nie dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski